

Χρόνια πολλά, Πρωθυπουργέ, νά πάνε όλα ντρίτα,
κι' εγώ συχνά νά σου τραβώ την άσπρη φαβορίτα.

**Ο Θεοδώρακης ό κλεινός
κι' ό Άχιλλεύς ό Πατριεύς.**

Θ. Μακρην, Γεροκωστόπουλε, μακράν... μη μ' ένοχλήσης...
δέν έχεις μάτια νά με 'δής και στόμα νά 'μιλήσης.
Πάρε μου τ'α γράματα, δώσε μου τ'ο κορμί σου,
κι' έλα μ' έμέ νά μετρηθής και ύστερα γκρεμίσου.
Γιατί και σύ με πολέμεις με μιά και Άλλη λέρα
και 'λίγο 'λίγο δύναμι μου κλείσεις κάθε 'μέρα;
γιατί και σύ κρυφός εχθρός και άπιστος έφάνης;
κι' Άλλα μου λές την μετ' σιγήμ κι' Άλλα την Άλλη κάνεις;
γιατί, Γεροκωστόπουλε, έγώρισε τ'ο φύλλο;
γιατί δέν ύπεστήριξες τ'ης Πάτρας τόν Γκορούλλο;
γιατί και σύ δέν έτρεξες γι' αυτόν σάν παλληκάρι,
μά 'πήγες κι' ύπεστήριξες κρυφά τόν Κανακάρη,
πού παρ' όλιγο θάχανα Παρασκευή και Τρίτη
κι' ό Κανακάρης θάβγαίνε μ' αυτόν τόν Κροστενίτη,
ύπου μ' εβάπτισε Γεγά 'στ'ης Άλλιας έκλογαίς,
και από τότε λέγομαι Θεόδωρος Γεγάς;
Α. Έγώ κι' έμπρός και 'πίσω σου τόν φίλο πάντα κάνω,
έγώ γι'α σένα κόβομαι και με τ'ο παρκάκνω.

έγώ άγάπη έδειξα γι'α χάρι σου και ζήλο,
έγώ θά ύπεστήριξα τόν Πατριό Γκορούλλο.
άν από λόγια έπερνε τών φίλων σου ή γαλάβα
κι' άν δέν εκύτταξα κι' έγώ πός λάκκο έγ' ή φάβα.
Έγώ με θα κι' άν μου λές δέν σκίζομαι καθύλου,
έγώ δέν είμαι 'Άλεπού και καλτσα του διαβόλου,
μές 'στό καικι δέν χίνεμαι καθως τ'ο σαλιγκάρι,
ούτ' ένα ψήρο έβωσα κρυφά 'στών Κανακάρη,
μά φανερά ζισπάθωσα γι'α τόν γνωστό Τσερτίδη
χωρίς ποτέ νά σ'ο σκιαχτώ και πάθω μιμητίδι.
Θ.—Σ' έμένα π'όκαις δέν περνούν μεγάλαις, Άγιλλία...
έγώ τ'α βάζω κάποτε και με τόν Βασιλεία,
όπου σ'ε θρόνο κάθεται και κάτι τι σηκναισι,
κι' είς τελετάς και γείματα τόν κάνω νά προσμίγη.
Έγώμαι παντοδύναμος καθως τόν Μαζαρίνο,
έγώ έμπρός μου όλους σας μηδενικά σ'ε κρινω,
τήν δύναμει μου δέν χρωστώ 'σ'τη μούρα, σ'ε κανένα,
πολύ δε όλιγώτερο δέν τήν χρωστώ σ'ε σένα.

Τὴν ἔπλασαν τὰ χέρια μου, τὴν ἔπλασαν μονάχος
 σὺν Θεοδώρῃ Γορτυνίῃ καὶ σὺν Βουλγαρομάχῳ.
 καὶ δὲν φοβούμαι τίποτα καὶ τὸ Κορδόνι πλικο
 καὶ πάντοτε 'στὸ παί... τας καρδιομυϊνὸς στίκω,
 καὶ ἂν κἀποτὲ 'στὸν σβέρμα μου φουτῶνιν Κιλλογίρι,
 ἀλλὰ θὰ μάθω σ' ἄλους σὰς πῶς τριβῶν τὸ πιπίρι.
 Δὲν ἔχως θάρρος νὰ μὲ 'δῆς καὶ Ἀγγιλλὸς ἂν εἴσαι...
 τὰ γουλομένη ματῖα σου σκίπτας, κρύψη, κλισίε.
 Μακρὰν, Γεροκωστόπουλε, μακρὰν ἀπὸ σιμα μου,
 εἰς τὸ ἐξῆς σὺν κεραιῶν ὅ' ἀκούεις πόνεμα μου.
 Δὲν θέλω μὲς 'στὸ κόμμα μου νὰ τρίψω τέτοιον φιδί...
 μακρὰν, Γεροκωστόπουλε, κατὰ μὲ τὸν Τσερτίδου.
 Μακρὰν μου, φίλοι ἀπιστοι, μικρὰ κωμμάτῃ πάχου,
 ἵπου μὲ στήνετε συγχὰ παγίδας τοῦ 'Ιάχου,
 μόνο γιὰ σὰς ἐκίρῃσα τὴν ἐλογητὴ σακκάτικη
 καὶ σὺ 'στὴν πῆτα 'πάτσης τὴν Ἁγιο-Βασιλειάτικη.
 Σὶ ἀπαρνούμαι 'στὸ ἐξῆς μὲ ὅσα κ' ἂν μου λῆς,
 τὸ θέλει κ' ὁ Ζαήμις μου, ἀνῆψι προσελίς,
 τὸ θέλουν κ' ἄλλοι Βουλευτὰ καὶ συμβούλοι μου τῶσι
 καὶ τῶρα δὲν εὐρίσκειται κανεὶς νὰ σὲ γλυτώσῃ.
 Α. Ἄν τὰ παπούτσια σκίπτεσαι 'στὸ χέρι νὰ μὲ δώσης;
 σὲ βεβαίῳ πῶς γρήγορα γι' αὐτὸ θὰ μετακινήσῃς.
 Δὲν ὄχῃω τὴν ἀνάγκη σου, σὺ τὴν 'δική μου ὄχῃω,
 ἐγὼ ἔμπρὸς σου στέκωμαι σὺν φροντωμένῳ στάχῳ.
 Ὁμίλησέ μου μὲ βρονταίς, σεισμοῖς, κ' ἀνεμοῦ ἀλλη,
 τὸ βρέπαι, δὲν σὲ σκιάζωμαι, δὲν γίνω τὸ κεφάλι,
 κ' ἂν σήμερὰ πρὸς χάριν μου κλινῆς τὸ Βασιλεῖον
 ἐγὼ σ' αὐτὴν τὴν πτέραν μου σὲ γράφω τὴν Ἀγγιλλίον.

Θ. — Ὁ θράσος! ὁ ἀνήμερος ἀνάδεικα καὶ φρίκη!...
 καὶ σὺ ἔμπρὸς 'στὸν λῶστα κορδόνισαι, μορφαί καὶ;
 Ἔτσι λαλεῖτε πρὸς ἐμὲ, ποῦ ἀρχηγὸν μ' ἔγραφατε
 καὶ τῶσι γυμναστεύοντες λαοὶ ἐπιτετραράται καὶ;
 Ἔτσι λαλεῖτε πρὸς ἐμὲ, ἵπου μὲ τῶσους κῶτους
 σὰς ἐκμα καὶ Ἰπουργοῦς κ' ἴλιγον τι ἀνθρώπους,
 καὶ σήμερὰ μορξίετε βασιλικὸ καὶ δόσμο
 καὶ 'στὸ Παλάτι 'πήγαξ κ' ἰθῆγατε 'στὸν κόσμον;
 Α. — Παρτίτσιπ τὸν τύπον σου προσωρινῶς, ἔριση,
 καὶ τῶρα σίρνετα παντοῦ θανατηφόροι τύρι.
 Θ. Ὁ σὺ Γεροκωστόπουλε, ποῦ ἔχως ματῖα σκύλου
 καὶ ζεπερνας τὴν ὠμορρία τοῦ Πατρίνου Γκορῖλλου,
 ὡς Ἰπουργοῦ μου 'στὸ ἐξῆς κ' ἰθῆγατε ἀνεκτός
 καὶ μήτε μὲς 'στὸ σπῆτι μου θὰ γίνεσαι δεκτός.
 Α. Ὁ σὺ Γεγὶ μου τρυφερῶ, ὁ Νάρισις καὶ Πάρι,
 σὲ ἴλιγο τὸ Κορδόνι σου ὁ διάβλος θὰ πάρη.
 Ἔλα νὰ κόψωμαι κλισθητὴ, νὰ κόψωμαι Κορδόνι,
 κ' ἡ τρυφερὰ φίλια μας διὰ παντός τελεθροῖ.
 Θ. Σοῦ 'μάλλωσα, μὲ 'μάλλωσα... εὐτυχημένην ὄρα...
 Α. Φεύγω... ἴ' ἀμὸρ καὶ ποζίτι κ' ἀντίο Λεωνώρα.
 Χαίρε, ἴψηλὸ Θεόδωρε, τῆς Γορτυνίας ῥιόρε.
 Θ. Χαίρε, ὡς διὰ Ἀγγιλλεῦ καὶ φίλε τραντιτόρε.

(Αὐτὰ εἰπόντες καὶ οἱ δύο οἱ φέροντες τὰ πρώτα
 ἕνας 'στὸν ἄλλον μὲ θυμὸν ἔγυριε τὰ νοῦτα.)

Καὶ ὀλίγαι ποικιλίαι, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Ὁ Γράνης Ἀθωνοπούλος, γνωστὸς ἀπὸ τὴν πύλιν
 καὶ φῆτος τῶν φραγκοκρατῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα Διην,
 πολλὰ καμάρια ἔφερε καινούρια τῶν χαιμῶνος,
 ποῦ δὲν τὰ φέρειε εὐκαλοὶ ὁ παντακάτω χρόνος.
 Μὰ τῶρα συνεταίρῳ του κ' ὁ ἀδελφὸς του μένει,
 ἵπου κανεὶς 'στὸ κόμμα μ' αὐτὸν δὲν παραβγαίνει,
 καὶ θαύματα ἵσπουδάτε τῆς κοπιτικῆς περιόσια
 'στὸν Βίντερ τὸ Κατόστημα, γνωστὸν εἰς τὴ Παρισίον.
 Τέτοιον φραγκοκρατῆδικον δὲν εἶναι παῖτε γίλα...
 τὸ ράφῳ τοῦ ἐτελλεῖ, τὸ κόμμα τοῦ φριλλῳ.
 Σὶ κίσει Ἀθωνοπούλος;... εἶσαι καλὸ κομμένῳ...
 σὲ ράβει Ἀθωνοπούλος;... εἶσαι καλὸ ραμμένῳ.

Γεωργιάδης ὁ γνωστὸς, τοῦπίπλη Παναγιώτης,
 ἀνὴρ δραστηριώτατος καὶ μέγα πατριώτης,
 ἐσχάτως πρίκτωρ ἔγενεν ἐδῶ τοῦ Τσανακλή,
 τοῦ ἐν Καίφῳ Ἑλλῆνος καὶ κρότου θεκακλή,
 ποῦ βρέσκειται καὶ εἰς στενάς μὲ τὴν Καθὶθ σῆσσει
 καὶ προμηθεῖαι δι' αὐτὸν τοιγάρα εἰ τῶν πρώτων,
 βραδεία ὁ ἔλαβε χρῶσά εἰς ἕλας τῆς Ἐκθῆσις
 καὶ τὰ καννά του ἔκαμαν παντοῦ καὶ πάντα κρότου.

Τοιγάρ' ἀντάτια ταῖς καὶ ὄλεγε αἰθλοῦ,
 κ' ἂς ἐφίη ἔποςος κἀπνοσιμα ποδαὶ καὶ λαχραῖ
 εἰς τὸ ἐδῶ Κατόστημα, εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου,
 εἰς τὰ καταλόγη εἰ θὰ ἦ τοιγάρο μὲ ρορῶ.

Ἄνωνιμος Ἑλληνική Μεγάλη Ἐταιρία
 τῶν γενικῶν Ἀσραλίων, κληθεῖσα ΕΘΝΙΚΗ,
 καὶ ἔσως φέλιγ ἀνὰ τῆς θερητῆ φιλοπατρία
 ἔς τριβῶν ὄσον τῆλιον ν' ἀσραλίουδον εἶαι.
 Ἡ καθῆρα Τράνελα εἰς ταύτην ἔχει μέρος
 καὶ μέτοχοι καὶ ἱσραταὶ οἱ πρώτοι παραδοχοῖ,
 κ' ἂς σκεύη πρὸς ἀσραλίαν 'στὴν ΕΘΝΙΚΗΝ ἔταρμα
 κ' εἰκόνοι ποῦ δὲν ἔλαδε 'στὰ πόδια του ταροῦρι.
 Ἀσραλία κατὰ πῆρος, τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης,
 καὶ τῶν παντοίων συμφορῶν, ἵπου γεννῶ ἡ κλίσις,
 ἀσραλία εἰς φορῆρ κ' ἀπρόσιτα συμβῆντα,
 ἀσραλία 'στὸ εἶναι σὰς, εἰς τὴν Κοψή, εἰς πάντα.
 Πληθὴ μελέτησις κ' ὁ ΡΩΜΟΣ ὁ Καταστατικὸν
 καὶ κίσε του ἀσραλίουδον εἰς ταύτην ὁ Ἀσραλίον,
 ἂν καὶ ὁ ρίτικος Ἰπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν,
 ἵπου μὲ; βγαίει τὴν ψυχὴν ὡς ὅτου νὰ μιλῆσῃ,
 σπουδαία Νομοσχέδια ὑπέλαβεν ἐσχάτως,
 μὲ τὰ ὁποῖα σίγουρα ὁ Ἀσραλίον τὸ κρότος.
 Ἀσραλία εἰς ἕλα σὰς ἡ ΕΘΝΙΚΗ κηρύττει...
 ὄλες Σταδίου, κίρμα, 'στὸν Ἄξιλου τὸ σπῆτι.

Ὁ Ῥωμῆρ γνωστὸν σὰς κάνω — καὶ 'στὸ σπῆτι μου ἀνίθη,
 'στὴν Νεάπολιν ἀπάνω — κ' ἀπὸ τοῦδε συναρῆσι;
 μὲ ἐνοδοχίῳ Σέδη, — ὅρ' 'στὸ λῆδι τρεῖς 'στὸ ἔθῃ,

μὲ Χαιμῆον μὲ μὲ μάνδρα — μὲ μεγάλην οἰκοδομήν,
 καὶ μὲ χίμα διχως ἄσρα, — ποῦταν ἄλλοτε μαμῆ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Κορινθῆς» τῆς καλῆς, ὁδὸς τοῦ Προαστείου, κοινοῦτος πολῶς.